

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 26 november 2014*

”Konkurrens — Administrativt förfarande — Beslut om vägran att underkasta sig en inspektion och om åläggande av böter — Artikel 23.1 c i förordning (EG) nr 1/2003 — Oskuldspresumtion — Rätten till försvar — Proportionalitet — Motiveringskyldighet”

I mål T-272/12,

Energetický a průmyslový holding a.s., Brno (Republiken Tjeckien),

EP Investment Advisors s.r.o., Prag (Republiken Tjeckien), inledningsvis företrätt av K. Desai, solicitor, advokaterna J. Schmidt och M. Peristeraki, därefter av advokaterna J. Schmidt, R. Klotz och M. Hofmann,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av A. Antoniadis och R. Sauer, därefter av R. Sauer och C. Vollrath, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2012) 1999 slutlig av den 28 mars 2012 avseende ett förfarande enligt artikel 23.1 c i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (vägran att underkasta sig en inspektion) (ärende COMP/39793 – EPH m.fl.),

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen),

sammansatt av ordföranden S. Frimodt Nielsen samt domarna F. Dehousse och A.M. Collins (referent),

justitiesekreterare: handläggaren N. Rosner,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 6 mars 2014,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 20.2 c i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT 2003, L 1, s. 1) föreskrivs att "[d]e tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att genomföra en inspektion har befogenhet att göra eller erhålla alla former av kopior av eller utdrag ur ... räkenskaper och [andra] affärshandlingar[, oavsett i vilken form de föreligger]".
- 2 Artikel 20.4 i denna förordning har följande lydelse:

"Företag och företagssammanslutningar är skyldiga att underkasta sig de inspektioner som kommissionen har beslutat om. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med inspektionen, fastställas när den skall börja och anges de påföljder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av EG-domstolen. Kommissionen skall fatta sådana beslut efter att ha samrått med konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras".
- 3 Enligt artikel 23.1 c i nämnda förordning får "[k]ommissionen ... genom beslut ålägga företag eller företagssammanslutningar böter på upp till 1% av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning, om de uppsåtligt eller av oaktsamhet vid inspektioner som genomförs enligt artikel 20 lägger fram begärda räkenskaper eller andra affärshandlingar i ofullständigt skick eller inte underkastar sig en inspektion som har beslutats enligt artikel 20.4".

Bakgrunden till tvisten

- 4 I beslut av den 16 november 2009 förordnade Europeiska gemenskapernas kommission i enlighet med artikel 20 i förordning nr 1/2003 om inspektion i lokaler tillhöriga Energetický a průmyslový holding a.s. (nedan kallat EPH) och företag som kontrolleras av det sistnämnda bolaget. Inspektionen hos EPH och EP Investment Advisors s.r.o. (nedan kallat EPIA), vilket var EPH:s helägda dotterbolag (nedan gemensamt kallade sökandena), inleddes klockan 9.30 den 24 november 2009 i deras gemensamma lokaler belägna på femte våningen i en byggnad i Prag (Republiken Tjeckien). Efter att ha fått kännedom om beslutet om inspektion förklarade sökandena att de inte framställde några invändningar.
- 5 Inspektionen genomfördes av sju tjänstemän från kommissionen och fyra tjänstemän från den tjeckiska konkurrensmyndigheten. Dessa tjänstemän delgav J, den verkställande direktören för EPIA och styrelseledamot i EPH, inspektionsbeslutet tillsammans med förklarande anmärkningar.
- 6 N, som ingick i inspektionsgruppen, begärde att J skulle beskriva sökandenas organisation och kontakta den person som var IT-ansvarig. Han informerade även J om att hans e-postkonto samt e-postkontona för ytterligare tre medarbetare med nyckelpositioner inom bolaget, nämligen K, S och M, skulle identifieras och blockeras av IT-avdelningen. Han förklarade att dessa fyra konton skulle få sina lösenord ändrade, varvid de nya lösenorden endast skulle vara kända för kommissionens inspektörer för att dessa skulle få ensam tillgång till dessa konton under inspektionen.
- 7 Vid tidpunkten för inspektionen hade sökandena inte någon självständig IT-avdelning. J&T Banka, ett dotterbolag till det tidigare moderbolaget för EPH, nämligen J&T Finance Group, tillhandahöll tillfälligt IT-tjänster åt sökandena fram till dess att de bytte lokaler efter det att bolagen sålts den 8 oktober 2009. För att sköta sökandenas e-postkonto använder IT-avdelningen, som var belägen på

tredje våningen i samma byggnad som sökandena, en server tillhörig J&T Finance Group. IT-avdelningen, som bestod av åtta anställda, leddes av H. Dessa anställda arbetade i en och samma datorsal, i vilken deras kontor var belägna.

- 8 E-postmeddelanden som skickades till EPIA:s e-postkonto gick via J&T Finance Groups server innan de fördelades på de olika kontona. Samma sak gällde EPH, eftersom de personer som arbetade för sökandena använde ett och samma e-postkonto, vilket var gemensamt för båda bolagen. Detta var fallet för de fyra medarbetare som nämns ovan i punkt 6, vilka var och en hade ett e-postkonto för att uppfylla sina arbetsuppgifter i båda sökandebolagen.
- 9 Under inspektionens första dag, då N sammanträffade med J, utsåg den sistnämnda H som ansvarig för sökandenas IT-avdelning. Efter att ha anmodat J att besvara vissa IT-frågor, sammanträffade H med D, som var den IT-ansvariga inspektören vid kommissionen. Under detta möte, som ägde rum ungefär klockan 11.30, begärde D att H skulle blockera e-postkontona för fyra personer med nyckelpositioner till dess att nya instruktioner lämnades av kommissionens inspektörer. Blockeringen av e-postkontona ägde rum klockan 12.00. Det var Ko, en anställd på IT-avdelningen, som ungefär klockan 12.30 i datorsalen därpå ändrade lösenorden för e-postkontona i närvaro av H och D.
- 10 Ungefär kl 14.00 samma dag, ringde M, som arbetade hemma, till IT-avdelningen för att anmäla att han inte hade tillgång till sitt e-postkonto. Šp, en av H:s medarbetare, tog emot detta samtal och återställde lösenordet för M så att han på nytt kunde logga in på sitt e-postkonto.
- 11 Den 25 november 2009, det vill säga på inspektionens andra dag, försökte D förgäves logga in på M:s e-postkonto innan han konstaterade att lösenordet hade ändrats. D begärde då att lösenordet skulle återställas i syfte att på nytt blockera detta e-postkonto för att inspektörerna skulle kunna granska det.
- 12 Samma dag upprättade kommissionen ett protokoll i vilket följande angavs:

”Tisdagen den 24 november vid cirka klockan 11.30, förelade kommissionen [H] att ändra lösenordet för kontona Active Directory beträffande fyra personer, nämligen [K, J, S och M]. [H] fick tydliga instruktioner att åtkomsten till de aktuella kontona skulle blockeras under inspektionen eller åtminstone till dess inspektörerna meddelade företaget att lösenorden kunde ändras. Lösenorden ändrades av [Ko] på order av [H] och dessa e-postkonton fick ett lösenord som enbart var känt för kommissionens inspektörer.

Ungefär klockan 14.00 samma dag, ändrade [Šp], en anställd på IT-avdelningen, lösenordet till [M:s] e-postkonto, på begäran av [M].

[H] bekräftar även att [han] ... torsdagen den 26 november ungefär klockan 12.00 informerade kommissionens inspektörer om att han, på begäran av J, onsdagen den 25 november hade förordnat om att den externa IT-avdelningen skulle blockera alla inkommande e-postmeddelanden till dessa fyra konton ...

[H] bekräftar att det ovanstående är en korrekt beskrivning av omständigheterna.

Företaget kan inkomma med en rättelse, en ändring eller ett tillägg till denna förklaring före den 1 december 2009.”

- 13 Detta protokoll undertecknades av inspektörerna och H.
- 14 Den 26 november 2009, det vill säga på inspektionens tredje dag, vid ungefär klockan 12.00, konstaterade kommissionens inspektörer i samband med granskning av J:s e-postkonto, att dennes mapp för inkommande e-post inte innehöll några nya meddelanden. H förklarade för inspektörerna att han, på inspektionens andra dag vid ungefär klockan 12.00, på begäran av J, hade förordnat om att

IT-avdelningen skulle hindra inkommande e-post-meddelanden ställda till de e-postkonton som tillhörde de fyra personer med nyckelpositioner från att sparas i deras respektive mappar för inkommande e-post. De inkommande e-postmeddelandena låg således kvar på J&T Finance Group:s server och skickades inte vidare till mottagarnas mappar för inkommande e-post.

- 15 Det bekräftades senare att denna åtgärd enbart hade tillämpats på J:s konto och inte för övriga personer med en nyckelposition.
- 16 Kommissionen beslutade den 17 maj 2010 att inleda ett förfarande mot EPH och J&T Investment Advisors s.r.o. (den tidigare ägaren till EPIA) med avsikt att anta ett beslut enligt kapitel VI i förordning nr 1/2003 för vägran att underkasta sig en inspektion och för att ha lagt fram begärda affärshandlingar i ofullständigt skick. Bolagen delgavs besluten om att inleda detta förfarande den 19 maj 2010.
- 17 Den 8 september 2010 skickade kommissionen en begäran om upplysningar till sökandena i enlighet med artikel 18.2 i förordning nr 1/2003. Denna begäran besvarades i skrivelser av den 22 september 2010.
- 18 Sökandena gavs tillfälle att framföra sina ståndpunkter vid ett möte mellan kommissionen och sökandena den 23 september 2010, där kommissionen redogjorde för omständigheterna i ärendet.
- 19 Den 22 december 2010 skickade kommissionen ett meddelande om invändningar till sökandena angående den förmodade överträdelsen enligt artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003.
- 20 Sökandena yttrade sig den 17 februari 2011 över meddelandet om invändningar. Kommissionen hörde sökandena vid ett sammanträde den 25 mars 2011.
- 21 Den 1 april 2011 skickade kommissionen en kompletterande begäran om upplysningar enligt artikel 18 i förordning nr 1/2003 för att erhålla förtydliganden angående uppgifter som lämnats under det muntliga hörandet. Sökandena besvarade denna begäran den 14 april 2011 och lämnade därvid nya uppgifter angående den hävda blockeringen för ett e-postkonto.
- 22 Den 16 juni 2011 skickade kommissionen en kompletterande begäran om upplysningar till sökandena enligt artikel 18 i förordning nr 1/2003. Denna begäran besvarades genom en skrivelse av den 22 juni 2011. Sökandena angav bland annat att EPH:s sammanlagda omsättning år 2010 uppgick till 990 700 000 euro.
- 23 Den 23 juni 2011 informerades sökandena under ytterligare ett möte om vad som framkommit i ärendet om kommissionens preliminära ståndpunkt med anledning av det muntliga hörandet och sökandenas skriftliga uppgifter.
- 24 Den 19 juli 2011 skickade kommissionen ett kompletterande meddelande om invändningar till sökandena, i vilket den redogjorde för ytterligare omständigheter rörande en av anmärkningarna, nämligen hävningen av blockeringen avseende ett e-postkonto.
- 25 Den 12 september 2011 inkom sökandena med sina yttranden angående det kompletterande meddelandet om invändningar. Ett muntligt hörande ägde rum den 13 oktober 2011.

26 Den 28 mars 2012 antog kommissionen beslut K(2012) 1999 slutlig avseende ett förfarande enligt artikel 23.1 c i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (vägran att underkasta sig en inspektion) (ärende COMP/39793 – EPH m.fl.) (nedan kallat det angripna beslutet). Artikeldelen i detta beslut har följande lydelse:

”Artikel 1

[EPH] och [EPIA] har vägrat att underkasta sig den inspektion enligt artikel 20.4 i ... förordning nr 1/2003 som ägde rum i deras lokaler från den 24 till och med den 26 november 2009 genom att av oaktsamhet tillåta åtkomst till ett blockerat e-postkonto och genom att uppsåtligen styra om e-postmeddelanden till en server, vilket utgör en överträdelse enligt artikel 23.1 c i denna förordning.

Artikel 2

[EPH] och [EPIA] ska solidariskt åläggas böter på 2 500 000 euro för den överträdelse som fastställts i artikel 1.”

Förfarandet och parternas yrkanden

27 Sökandena har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 12 juni 2012.

28 Mot bakgrund av referentens rapport beslutade tribunalen (sjätte avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet, och, som en processledande åtgärd enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, ställa skriftliga frågor till kommissionen. Kommissionen besvarade dessa frågor inom den föreskrivna fristen.

29 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 6 mars 2014.

30 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara det angripna beslutet,
- i andra hand upphäva de ålagda böterna eller sätta ned dessa till ett symboliskt belopp eller i vart fall väsentligt sätta ned bötesbeloppet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

31 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

- ogilla talan i dess helhet, och
- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

32 Sökandena har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av rätten till försvar, i den andra grunden att kommissionen felaktigt konstaterat att sökandena hade vägrat att underkasta sig inspektionen, i den tredje grunden ett åsidosättande av oskuldspresumtionen och i den fjärde grunden ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen vid fastställandet av böterna.

- 33 Tribunalen ska inledningsvis pröva den andra grunden angående konstaterandet av den omtvistade överträdelsen. Därefter ska tribunalen pröva den första och den tredje grunden gemensamt, som båda rör det administrativa förfarandet. Slutligen ska tribunalen pröva den fjärde grunden angående beräkningen av böterna.

Den andra grunden: Huruvida kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003

- 34 De överträdelser som har konstaterats i artikel 1 i det angripna beslutet, det vill säga en vägran att underkasta sig en inspektion, består dels av ett av oaktsamhet lämnat medgivande om åtkomst till ett blockerat e-postkonto, dels det förhållandet att inkommande e-postmeddelanden avsiktligt styrts om till en viss server. Det framgår av det angripna beslutet att fastställandet av överträdelsen grundar sig på direkt och objektiv bevisning, nämligen protokollet (som har återgetts ovan i punkt 12) och loggfilen från M:s e-postkonto (skälen 28 och 33 i det angripna beslutet). Vid förhandlingen preciserade sökandena som svar på de frågor som ställts av tribunalen att de inte bestred innehållet i detta protokoll. Sökandena har aldrig bestritt bevisvärdet av loggfilen. Det är således ostridigt mellan parterna att M, tvärtemot inspektörernas instruktioner, erhöll åtkomst till sitt e-postkonto under inspektionen och att inkommande e-postmeddelanden ställda till J:s e-postkonto hade blockerats på dennes begäran.
- 35 I förevarande grund har sökandena emellertid gjort gällande att kommissionen inte har styrkt att de omständigheter som läggs sökandena till last innebär att begärda affärshandlingar inte lagts fram i fullständigt skick, vilket innebär att de inte kan kritiseras för att ha vägrat att underkasta sig inspektionen. Enligt sökandena var det agerande som är föremål för det angripna beslutet resultatet av en rent tillfällig bristande uppmärksamhet och kan vare sig anses utgöra oaktsamhet eller uppsåtligt handlande. Det angripna beslutet bör således ogiltigförklaras.
- 36 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.
- 37 Kommissionen har inledningsvis erinrat om att det följer av artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003 att kommissionen får ålägga företag böter om de uppsåtligen eller av oaktsamhet vägrar att underkasta sig en inspektion. Det är fråga om ett av de två fall när företaget kan åläggas böter enligt denna bestämmelse. Enligt rättspraxis har kommissionen bevisbördan för en sådan vägran (se, för ett liknande resonemang, dom E.ON Energie/kommissionen, C-89/11 P, EU:C:2012:738, punkt 71). Tribunalens ska således mot bakgrund av sökandenas argumentation pröva om denna bevisning styrker den överträdelse som har konstaterats i det angripna beslutet.

Huruvida medgivandet om åtkomst till ett blockerat e-postkonto lämnats av oaktsamhet

- 38 Tribunalen konstaterar att M:s e-postkonto, som granskades av inspektörerna, inte till fullo kontrollerades av dessa och att detta förhållande gällde från och med inspektionens första dag. Detta har inte bestritts av sökandena. Vidare upptäcktes det att M hade åtkomst till sitt e-postkonto först när D försökte logga in på kontot under inspektionens andra dag. Det förhållandet att inspektörerna, såsom begärts, inte erhöll ensam åtkomst till det e-postkonto som tillhör M, det vill säga en av fyra personer som innehade en nyckelposition och beträffande vilken det förordnats att dennes konto skulle blockeras (se ovan punkt 12), är tillräckligt för att den omtvistade händelsen ska anses utgöra en vägran att underkasta sig en inspektion.
- 39 Tribunalen godtar inte sökandenas argument att kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den fann att medgivandet om åtkomst till det blockerade e-postkontot, som lämnats av oaktsamhet, utgjorde en överträdelse oberoende av huruvida e-postmeddelandena hade ändrats eller raderats. Det framgår av skäl 28 i det angripna beslutet dels att H i protokollet bekräftade att åtkomst hade beviljats till det aktuella kontot under inspektionen, dels att ”inspektörerna dessutom erhöll en förteckning över

- inloggningar som gjorts till M:s e-postkonto” och att ”[denna] loggfil anger att M var inloggad på e-postkontot utan avbrott från kl 14.50 den första dagen till och med kl 13.05 den andra dagen [för inspektionen]”. Såsom framgår av det ovanstående har kommissionen bevisbördan för att åtkomst beviljades till uppgifterna i M:s blockerade e-postkonto, men det ankommer inte på kommissionen att visa att dessa uppgifter har ändrats eller raderats (se, analogt, dom E.ON Energie/kommissionen, T-141/08, REU, EU:T:2010:516, punkterna 85 och 86).
- 40 Sökandena har i detta sammanhang inte hävdats att de uppgifter som fanns på M:s konto var fullständiga när inspektörerna kontrollerade dem. De har däremot anfört argument av teknisk art angående det ”motstånd” som finns i elektroniska filer och de automatiska kopior som lagras på servern till stöd för ståndpunkten att det inte har skett någon vägran att underkasta sig inspektionen, eftersom uppgifterna hade sparats på deras server. Detta argument kan inte godtas, med hänsyn till att en vägran att underkasta sig inspektionen i förevarande fall var styrkt i och med att inspektörerna inte erhöll ensam åtkomst till M:s konto (se ovan punkt 38).
- 41 Även om det antas styrkt att de berörda elektroniska filerna, det vill säga e-postmeddelanden som mottagits på eller skickats från M:s e-postkonto, hela tiden var tillgängliga för inspektörerna via servern, är detta förhållande utan verkan, eftersom kommissionen inte hade någon skyldighet att undersöka huruvida dessa filer eventuellt kunde återfinnas i fullständigt skick någon annanstans än på det e-postkonto vilket enligt beslut skulle blockeras när inspektionen inleddes. Inspektörerna ska kunna samla in bevisning oavsett om det är i pappersform eller i elektronisk form, på de platser där dessa normalt återfinns utan att hindras av sökandena, det vill säga i förevarande fall på M:s e-postkonto (se, för ett liknande resonemang, dom CNOP och CCG/kommissionen, T-23/09, REU, EU:T:2010:452, punkt 69 och där angiven rättspraxis). Sökandenas argument att M hade åtkomst till sitt konto på distans, vilket hindrade honom från att ändra de uppgifter som lagrats på hårddisken i hans dator, är också utan relevans.
- 42 Tribunalen gör samma bedömning beträffande argumentet att kommissionen borde ha kontrollerat vid vilken tidpunkt den sista kopian sparades på servern för att därigenom fastställa om en kontroll av uppgifterna på kontot verkligen hade förhindrats. Kommissionen hade inte någon skyldighet att genomföra en sådan kontroll (se ovan punkt 39). Det av sökandena åberopande förhållandet att kommissionen agerat annorlunda i ett tidigare ärende, varvid den återställde filer som hade raderats, är i sig inte av sådant slag att det kan innebära en skyldighet i det aktuella ärendet och innebär inte att kommissionen gentemot sökandena har agerat partiskt.
- 43 Sökandena har vidare gjort gällande att kommissionen inte har styrkt att sökandena hade agerat oaktsamt när det gäller åtkomsten till det blockerade kontot. Detta argument hänför sig till skäl 72 i det angripna beslutet enligt vilket ”[H] hade en skyldighet att snabbt informera sina medarbetare, inbegripet [Šp], om de instruktioner som lämnats av inspektörerna och vidta åtgärder för att dessa skulle iaktas till punkt och pricka” och ”det förhållandet att han inte vidtog dessa åtgärder leder till slutsatsen att överträdelsen ägde rum av oaktsamhet”.
- 44 Även om det skulle anses styrkt att M inte kände till att hans konto hade blockerats och att det pågick en inspektion, vilket sökandena har gjort gällande, saknar denna omständighet relevans eftersom det är H:s underlåtelse som ligger till grund för den konstaterade oaktsamheten. Av punkt 73 i det angripna beslutet framgår att ”eftersom [H] i egenskap av chef för IT-avdelningen hade erhållit separat och detaljerad information av en av kommissionens inspektörer, ålåg det [H] att snabbt informera sina medarbetare på IT-avdelningen om skyldigheterna [att blockera e-postkontona] och hur dessa skyldigheter skulle fullgöras på IT-området ... för att undvika ett åsidosättande av de skyldigheter som gäller i ett förfarande enligt Förordning nr 1/2003”. Sökandena preciserade vid förhandlingen att de inte bestred innehållet i protokollet. De kan inte heller med framgång hävda att incidenten ägde rum på grund av ”ett rent förbiseende”, eftersom H faktiskt hade erhållit instruktionen att de fyra e-postkonton som angetts av inspektörerna skulle blockeras under hela inspektionen och sökandena var skyldiga att följa denna instruktion enligt artikel 20.4 i förordning nr 1/2003.

- 45 Sökandena kan vidare inte hävda att H:s underlåtelse berodde på bristande omsorg från inspektörernas sida, det vill säga kritisera dessa för att inte på ett korrekt sätt ha informerat om sökandenas skyldigheter och de sanktioner som kan komma i fråga vid ett åsidosättande av deras instruktioner. Eftersom syftet med artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 nämligen är att göra det möjligt för kommissionen att utföra kontroller utan förvarning hos företag som misstänks för överträdelse av artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF, när ett motiverat beslut om inspektionen vederbörligen har delgetts en kvalificerad person inom dessa företag, ska det vara möjligt för kommissionen att utföra sina inspektioner utan att vara skyldiga att informera varje berörd person om dennes skyldigheter i det aktuella fallet. En sådan skyldighet skulle innebära att inspektionen fördröjdes, med hänsyn till att inspektionen ska genomföras under en strängt begränsad tidsperiod. Vid förhandlingen bekräftade sökandena att J och H, i egenskap av behörig företrädare för bolaget respektive chef för IT-avdelningen, utgjorde personer som var kvalificerade att erhålla instruktioner från kommissionens inspektörer. Tribunalen konstaterar att inspektionsbeslutet hade delgetts kvalificerade personer vid inspektionens början och att det således åvilade sökandena att vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra inspektörernas instruktioner samt säkerställa att de personer som var behöriga att handla för företagets räkning inte förhindrade genomförandet av dessa instruktioner (se, analogt, dom E.ON Energie/kommissionen, ovan punkt 39, EU:T:2010:516, punkt 260).
- 46 Tribunalen godtar inte heller det argument som sökandena anfört i repliken, enligt vilket H var anställd vid ett självständigt bolag och således inte var behörig att handla för sökandenas räkning. Det framgår av det angripna beslutet, vilket inte har bestritts av sökandena, att J, när inspektionen inleddes, inför inspektörerna utsåg H som ansvarig för sökandenas IT-avdelning (punkt 22 i det angripna beslutet). Tribunalen framhåller härvid att det är tillräckligt att en åtgärd som utgör en överträdelse har vidtagits av en person som vanligtvis har behörighet att agera för företagets räkning, för att kommissionen ska ha befogenhet att ålägga ett företag som har begått en överträdelse sanktioner (se dom E.ON Energie/kommissionen, ovan punkt 39, EU:T:2010:516, punkt 258 och där angiven rättspraxis).
- 47 Tribunalen påpekar att kommissionens ”subjektiva antaganden” om i vilken mån Šp hade kännedom om omständigheterna, vilket sökandena har bestritt, består i själva verket av konstateranden i meddelandet om invändningar som inte togs upp i det angripna beslutet. Sökandenas argument på denna punkt är således under alla omständigheter verkningslösa (se ovan punkt 44). Den konstaterade oaktsamheten grundar sig nämligen på H:s underlåtelse och inte på Šp:s kännedom om omständigheterna.
- 48 Mot bakgrund av det ovanstående finner tribunalen att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den i förevarande fall fastställde att medgivandet om åtkomst till ett blockerat e-postkonto hade lämnats på grund av oaktsamhet.

Huruvida det var fråga om ett avsiktligt omlodande av inkommande e-postmeddelanden

- 49 Sökandena har hävdat att kommissionen inte har styrkt de omständigheter som ligger till grund för en överträdelse av artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003 när det gäller omlodningen av inkommande e-postmeddelanden, vilket enligt kommissionen innebar en begränsning av inspektörernas åtkomst under en stor del av inspektionen.
- 50 Tribunalen godtar inledningsvis inte sökandenas påståenden att de e-postmeddelanden som var riktade till J:s e-postkonto fortsatte att passera via servern och lagrades på denna server, som vid varje tillfälle var tillgänglig för inspektörerna om de önskade undersöka dessa meddelanden. Tribunalen framhåller att inspektörerna nämligen skulle ges möjlighet att få tillgång till alla elektroniska e-postmeddelanden som normalt befann sig i J:s mapp för inkommande e-post, vilken utgjorde föremålet för inspektionen, utan att vara tvungen att samla in dessa uppgifter från andra ställen för att kunna genomföra inspektionen (se ovan punkt 40).

- 51 Sökandena har inte bestritt att dessa e-postmeddelanden – i strid med inspektörernas instruktioner – på begäran av J styrdes bort från hans e-postkonto. I likhet med vad som redogjorts för ovan i punkterna 38–42, ålåg det inte kommissionen att undersöka om de saknade uppgifterna kunde återfinnas någon annanstans i sökandenas datasystem, eftersom kommissionen med stöd av bevisning som inte bestritts har styrkt att filerna på J:s konto inte hade lagts fram i fullständigt skick under inspektionen. Det framgår av punkt 57 i det angripna beslutet att den instruktion som J lämnade om att alla nya inkommande e-postmeddelanden som var riktade till de fyra personer med en nyckelposition inom sökandeföretagen skulle styras om till servern, samt IT-avdelningens verkställande av denna instruktion – åtminstone såvitt avser e-postmeddelanden som var riktade till J:s eget konto – genomfördes utan att kommissionens inspektörer informerades. Inspektörerna upptäckte att de inte hade åtkomst till alla e-postmeddelandena på J:s konto under den pågående inspektionen, trots att de hade begärt att få ensam åtkomst till detta konto från inspektionens början (se ovan punkt 12). Med hänsyn till det ovanstående finner tribunalen att sökandenas argument om att kommissionen inte kunde vara ovetande om att uppgifterna kunde återfinnas på servern, är verkningslösa.
- 52 För fullständighetens skull framhåller tribunalen att det framgår av bilaga 2 till kommissionens inspektionsrapport angående undersökningen av datorer att inspektörerna i förevarande fall hade försökt återskapa vissa elektroniska filer, men att resultatet var ”märkligt” och att ett stort antal handlingar fortfarande saknades. Det saknas således grund för sökandenas argument att de uppgifter som var föremål för inspektionsbeslutet vid varje tillfälle var tillgängliga för inspektörerna via servern.
- 53 Tribunalen framhåller såvitt avser skyldigheten att samarbeta under en inspektion, att det följer av rättspraxis att ett företag som är föremål för en undersökning ska, om kommissionen så begär, lämna över de handlingar som företaget har i sin besittning och som har samband med undersökningen, även om kommissionen skulle kunna använda dessa handlingar för att fastställa en överträdelse (se, när det gäller rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar [81] och [82] (EGT 13, 1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8), dom av den 29 juni 2006, kommissionen/SGL Carbon, C-301/04 P, EU:C:2006:432, punkt 44). Sökandena kan således inte enbart hävda att inspektörerna hade kunnat hitta de berörda uppgifterna på andra ställen i deras lokaler, eftersom sökandena var skyldiga att överlämna J:s e-postmeddelanden till inspektörerna. För att tillämpa artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003 är det för övrigt tillräckligt att de e-postmeddelanden som styrts om omfattas av inspektionsbeslutet. Sökandena har inte bestritt att så är fallet.
- 54 När det gäller argumentet att omdirigeringen av e-postmeddelanden ägde rum under en mycket kort period av inspektionen, och således endast berörde ett begränsat antal e-postmeddelanden som inte var väsentliga för utredningen, vilken avsåg omständigheter som ägt rum år 2006, är dessa förhållanden inte av sådant slag att det ger en annan vinkling av de faktiska omständigheter som fastställts av kommissionen. Under alla omständigheter är antalet e-postmeddelanden som styrts om och betydelsen av dessa för föremålet för utredningen, utan relevans för fastställandet av överträdelsen i förevarande fall.
- 55 Det förhållandet att kommissionen inte inledde något förfarande mot sökandena för överträdelser av materiell rätt enligt artikel 101 FEUF efter den omtvistade inspektionen saknar relevans för fastställandet av en överträdelse av förfarandereglerne. Med hänsyn till att inspektionsbeslut tas i början av utredningen, kan det inte vara fråga om att på ett slutgiltigt sätt bedöma om de handlingar eller beslut som har antagits av de enheter som besluten riktar sig till eller av andra enheter kan betecknas som avtal mellan företag, beslut av företagsammanslutningar eller samordnade förfaranden i strid med artikel 101.1 FEUF, eller som sådana förfaranden som stadgas i artikel 102 FEUF (dom CNOP och CCG/kommissionen, ovan punkt 41, EU:T:2010:452, punkt 68).
- 56 Sökandena har dessutom hävdats att det antagande som anges i punkt 75 i det angripna beslutet inte kan styrka att sökandena har agerat avsiktligt.

57 Denna punkt har följande lydelse:

”När det gäller omlodande av inkommande e-postmeddelanden (det vill säga e-postmeddelanden som ankom under inspektionen) från epostkonton till J&T FG:s server, anser kommissionen att såväl [J] som [H] var medvetna om att de var skyldiga att garantera kommissionens inspektörer ensam åtkomst till de fyra angivna e-postkontona och att dessa således inte fick ändra inställningarna för e-postkontona under den pågående inspektionen. Det gjordes inte något undantag för sådana inkommande e-postmeddelanden som normalt inkommer till kontona. Sådana inkommande e-postmeddelanden omfattas av den pågående inspektionen samt av de relevanta instruktionerna. [J], som hade begärt att [H] skulle instruera IT-avdelningen att styra om inkommande e-postmeddelanden som var riktade till vissa specifika e-postkonton, samt [H] själv, måste ha varit medvetna om att detta utgjorde ett åsidosättande av de skyldigheter som ålåg såväl EPIA som EPH under inspektionen. Omlodandet av inkommande e-postmeddelanden (som genomfördes åtminstone beträffande [J:s] epostkonto) skedde således avsiktligt.”

58 Tribunalen påpekar att kommissionen i fotnot nr 87 i det angripna beslutet hänvisar till punkterna 20 och 21 i detta beslut angående de förklaringar och instruktioner som kommissionens inspektörer lämnat till J respektive de förklaringar och instruktioner som lämnats till H. Innehållet i dessa båda punkter har i huvudsak återgetts ovan i punkterna 6–8. Tribunalen konstaterar att de förklaringar och instruktioner som lämnats till H i själva verket finns i punkt 22 i det angripna beslutet (se ovan punkt 9).

59 Dessa omständigheter har inte bestritts av sökandena och det är således fel som sökandena har gjort gällande att kommissionen enbart grundade sig på ett ”antagande”. De instruktioner som lämnades till H stöds av protokollet (se ovan punkt 12). Det är vidare utrett att J mottog delgivningen av inspektionsbeslutet hos sökandena och att han utsåg H inför inspektörerna som den IT-ansvariga personen hos sökandena som skulle genomföra blockeringen av kontona (se ovan punkterna 5 och 9). Såväl J som H hade erhållit instruktioner om blockeringen av kontona direkt från inspektörerna och var skyldiga att tillhandahålla dem de elektroniska handlingar som omfattas av utredningen (se ovan punkt 53). Kommissionen gjorde således inte någon oriktig bedömning när den fastställde att omlodandet av inkommande e-postmeddelanden till en server hade genomförts avsiktligt, eftersom dessa båda personer hade instruerat och genomfört omlodandet av e-postmeddelanden från J:s konto för att det därmed inte längre skulle vara möjligt att från J:s konto få åtkomst till dennes e-postmeddelanden. Det är uppenbart att det skedde i strid med såväl de instruktioner som dessa personer hade erhållit som syftet med inspektionen.

60 När det gäller argumentet att de berörda personerna inte kunde känna till att deras agerande utgjorde en överträdelse, omfattas detta argument i huvudsak av den första grunden och kommer att prövas tillsammans med denna.

61 Tribunalen konstaterar att sökandena i förevarande grund inte har lämnat någon annan rimlig förklaring till de faktiska omständigheterna än den som kommissionen lagt till grund för fastställandet av en överträdelse (se, för ett liknande resonemang, dom E.ON Energie/kommissionen, ovan punkt 37, EU:C:2012:738, punkterna 74–76).

62 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den första och den tredje grunden: Huruvida rätten till försvar respektive oskuldspresumtionen har åsidosatts

63 I den första grunden har sökandena hävdats att de båda incidenterna som ligger till grund för den aktuella överträdelsen beror på bristande omsorg hos kommissionens inspektörer. De anser att deras rätt till försvar åsidosattes på grund av att de erhöll bristfälliga instruktioner. Enligt sökandena hade

dessa incidenter inte inträffat om de berörda personerna, det vill säga J och H samt den sistnämndes medarbetare, hade informerats på ett korrekt sätt om deras skyldigheter under inspektionen och om följderna av att dessa skyldigheter inte fullgörs.

- 64 I den tredje grunden har sökandena gjort gällande att kommissionen under det administrativa förfarandet haft en förutfattad mening om sökandena, vilket ledde till att kommissionen intog en överdrivet sträng inställning i det angripna beslutet. Detta beslut antogs således i strid med oskuldspresumtionen.
- 65 Kommissionen har invänt att samtliga dessa påståenden är ogrundade.

Den första grunden

- 66 Det ska erinras om att det administrativa förfarande som föreskrivs i förordning nr 1/2003 och som äger rum vid kommissionen är uppdelat i två separata och på varandra följande skeden som vart och ett har en egen intern logik, nämligen förundersökningsskedet och det kontradiktoriska skedet. Under förundersökningsskedet utnyttjar kommissionen de undersökningsbefogenheter som föreskrivs i denna förordning. Detta skede omfattar tiden fram till meddelandet om invändningar och är avsett att ge kommissionen möjlighet att inhämta relevanta omständigheter till stöd för huruvida konkurrensreglerna har överträtts och att göra ett första ställningstagande beträffande vilken inriktning och fortsättning förfarandet ska ges. Det kontradiktoriska skedet däremot, som omfattar tiden från meddelandet om invändningar till antagandet av det slutliga beslutet, ska göra det möjligt för kommissionen att slutgiltigt ta ställning till den påstådda överträdelsen (se dom av den 12 december 2012, Almamet/kommissionen, T-410/09, EU:T:2012:676, punkt 24 och där angiven rättspraxis).
- 67 Kommissionens utredningsåtgärder under förundersökningsskedet, och särskilt undersökningsåtgärder och begäran om upplysningar med stöd av artiklarna 18 och 20 i förordning nr 1/2003, innebär, på grund av sin art, att en överträdelse påtalas, och dessa åtgärder kan få väsentliga följder för de misstänkta företagens situation. Det är därför viktigt att förhindra att rätten till försvar äventyras på ett irreparabelt sätt i detta skede av det administrativa förfarandet, eftersom de utredningsåtgärder som vidtas kan ha en avgörande betydelse för införskaffandet av bevis för att ett företags rättsstridiga uppträdande är av sådan art att det kan medföra ansvar för företaget. Det ankommer således på kommissionen att med största möjliga precision ange vad som eftersöks och vilka bevishandlingar som omfattas av inspektionen (se, för ett liknande resonemang, dom Almamet/kommissionen, ovan punkt 66, EU:T:2012:676, punkterna 26–29 och där angiven rättspraxis).
- 68 Tribunalen påpekar att det finns fem kategorier av garantier som ska iakttas till förmån för de berörda företagen när inspektioner genomförs. Den första kategorin gäller motiveringen av inspektionsbeslutet. Den andra avser de begränsningar som gäller för kommissionen under genomförandet av inspektionen. Den tredje kategorin handlar om att kommissionen inte med tvång kan genomföra en inspektion. Den fjärde kategorin avser ingripande från nationella myndigheter och den femte kategorin avser rättsmedel som kan tillgripas i efterhand (se, för ett liknande resonemang, dom Deutsche Bahn m.fl./kommissionen, T-289/11, T-290/11 och T-521/11, REU, överklagat, EU:T:2013:404, punkt 74). I förevarande fall hänför sig sökandenas argument om att inspektörerna inte i tillräcklig utsträckning hade informerat de personer som berördes av inspektionen om deras skyldigheter och om möjliga sanktioner för det fall dessa skyldigheter inte fullgörs, till de två första av de ovannämnda kategorierna.

- 69 När det gäller motiveringen av ett inspektionsbeslut framgår det av rättspraxis att denna har till syfte att visa att det ingripande som ska genomföras i de berörda företagens lokaler är motiverat. Det ska således framgå av beslutets motivering vilka misstankar och presumtioner som kommissionen vill verifiera (dom Deutsche Bahn m.fl./kommissionen, ovan punkt 68, EU:T:2013:404, punkt 75). Detta beslut ska även iaktta föreskrifterna i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 (se ovan punkt 2).
- 70 Tribunalen konstaterar att dessa krav har iakttagits i detta fall. Det framgår särskilt av artikel 1 i inspektionsbeslutet att sökandena klart hade informerats om omfattningen av deras samarbetskyldighet under inspektionen. De var bland annat skyldiga att lägga fram begärda räkenskaper och andra affärshandlingar, oberoende av lagringsmedium, för att de skulle kunna undersökas av inspektörerna under inspektionen. I artikel 3 i inspektionsbeslutet föreskrevs sanktioner för det fall de skyldigheter som angetts i artikel 1 inte skulle fullgöras. I artikel 3 a i inspektionsbeslutet angavs särskilt att det fanns en möjlighet att påföra böter för det fall företagen uppsåtligen eller av oaktsamhet vägrar att underkasta sig en inspektion.
- 71 Tribunalen konstaterar, i likhet med vad kommissionen har gjort gällande, att inspektörerna inte var skyldiga att för berörda personer klargöra att överträdelserna kunde leda till böter. För att rätten till försvar ska iakttas är det tillräckligt att inspektionsbeslutet och de förklarande anmärkningarna på ett korrekt sätt har delgetts kvalificerade personer inom sökandeföretagen. Samarbetskyldigheten gäller från det att inspektionsbeslutet har delgetts och inte från det att eventuella individuella upplysningar lämnats (se ovan punkt 45).
- 72 I dessa förklarande anmärkningar anges den metod som kommissionen har åtagit sig att följa vid inspektionen. Däri preciseras således på ett ändamålsenligt sätt innehållet i principerna om rätten till försvar och god förvaltningssed, såsom de uppfattas av kommissionen. I de förklarande anmärkningarna förtydligas hur vissa etapper av inspektionen ska utföras. Uppgifterna i de förklarande anmärkningarna är också användbar information för företaget när företrädarna ska bedöma omfattningen av samarbetskyldigheten (se, för ett liknande resonemang, dom Deutsche Bahn m.fl./kommissionen, ovan punkt 68, EU:T:2013:404, punkterna 83 och 84).
- 73 De förklarande anmärkningarna som lämnades till sökandena innehöll bland annat följande uppgifter: En skyldighet för kommissionen att delge inspektionsbeslutet (punkt 3), en begränsande uppräkningslista av tjänstemännens befogenheter (punkt 4), rätten att anlita en advokat (punkt 6), formerna för att ta del av, eftersöka och kopiera vissa elektroniska dokument (punkterna 10 och 11), lösningar för att senare ta del av vissa upplysningar som har sparats på ett datalagringsmedium (punkterna 11 och 12) och villkoren för hantering efter utredningen av sekretessbelagda uppgifter och viss information om affärshemligheter (punkterna 13 och 14). Punkt 15 innehåller närmare uppgifter om hur en försegling ska genomföras.
- 74 Det är ostridigt mellan parterna att inspektionsbeslutet och de förklarande anmärkningarna delgavs J när inspektörerna anlände till sökandenas lokaler på inspektionens första dag (se punkt 18 i det angripna beslutet). Genom delgivningen av beslutet säkerställde kommissionen de garantier som nämns ovan i punkt 68.
- 75 I inspektionsbeslutet angavs de uppgifter som föreskrivs i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003. Kommissionen specificerade omsorgsfullt mottagarnas namn, skälen till att kommissionen misstänkte att det förelåg ett rättsstridigt förfarande, vilka slags misstänkta förfaranden det rörde sig om i den mån de visade sig vara konkurrensbegränsande, den relevanta varu- och tjänstemarknaden, den geografiska marknad där de påstådda förfarandena förmodades pågå, kopplingen mellan dessa förmodade förfaranden och beteendet hos det företag som är mottagare av beslutet, de tjänstemän som var behöriga att göra inspektionen, de medel som tjänstemännen hade till sitt förfogande och de skyldigheter som ålåg företagets behöriga personal, tidpunkten och platsen för inspektionen, de

påföljder som riskerades om företaget försökte hindra inspektionen samt möjligheterna och villkoren för att väcka talan. Kommissionen har således till fullo iakttagit sökandenas rätt till försvar och sökandenas övriga argument är inte av sådan art att de kan påverka detta konstaterande.

- 76 När det gäller argumentet att kommissionens handlingar i ärendet inte innehöll någon uppgift angående på vilket sätt som kommissionen hade säkerställt att de personer som berördes av inspektionen hade informerats på ett korrekt sätt om deras skyldigheter och följderna av att dessa inte fullgörs, framgår det av det ovanstående att alla relevanta uppgifter överlämnades till J när inspektionsbeslutet delgavs, inbegripet möjligheten att åläggas sanktioner för överträdelse av förfaranderegler.
- 77 Sökandena kan inte med framgång göra gällande att kommissionens inspektörer brutit i kommunikationshänseende för att motivera J:s ensidiga beslut att leda om inkommande e-postmeddelanden. Det var nämligen J som tog emot delgivningen av dessa handlingar i egenskap av behörig företrädare för sökandena. Påståendet att han uppfattat det så, att han ålades att inte informera någon om inspektionen är därmed verkningslöst. Det framgår nämligen av punkterna 74–76 ovan att kommissionen lämnade den begärda informationen direkt till J. Det framgår dessutom av punkterna 21 och 22 i det angripna beslutet – uppgifter som inte har bestritts av sökandena – att J hade utsett H inför inspektörerna som IT-ansvarig för att genomföra deras instruktioner angående blockeringen av e-postkontona. Detta visar att han förstått den samarbetskyldighet som ålåg sökandena under inspektionen.
- 78 I motsats till vad sökandena har påstått, saknade det betydelse att de personer som innehade en nyckelposition inom sökandeföretagen inte informerats om att deras e-postkonton blockerats. Eftersom den tid som kommissionen beviljats för att genomföra inspektionen var strängt begränsad enligt inspektionsbeslutet, kunde inspektörerna utgå från att sökandeföretagen, sedan de erhållit inspektörernas instruktioner, skulle vidta de åtgärder som var nödvändiga för att genomföra instruktionerna utan att inspektörerna var skyldiga att upprepa dem. Med hänsyn till att inspektionsbeslutet och de förklarande anmärkningarna delgavs kvalificerade personer, konstaterar tribunalen att det ankom på sökandena att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att instruktionerna angående blockeringen av e-postkontona kunde verkställas fullt ut (se ovan punkt 45). Tribunalen godtar således inte de argument som rör bristfällig information, inbegripet påståendet – vilket saknar stöd i bevisningen – att J hade meddelat inspektörerna sin avsikt att begära att hans e-post inte längre skulle skickas till hans mapp för inkommande e-post.
- 79 Av samma skäl godtar tribunalen inte heller argumentet att kommissionen har en större informationsskyldighet för att säkerställa skyddet av rätten till försvar, eftersom en blockering som sådan av ett e-postkonto inte syns, till skillnad från en förseglning som tydligt framgår för var och en och utgör en extraordinär händelse. Efter att ha erhållit otvetydiga instruktioner från inspektörerna, ålåg det sökandena att genomföra dem.
- 80 Sökandena kan inte heller vinna framgång med argumentet att personalen på IT-avdelningen inte var anställd hos sökandena. Det förhållandet att lönerna för medarbetarna på IT-avdelningen betalades av J&T Banka, att dessa medarbetare endast tillfälligt tillhandahöll sökandena sina tjänster eller det förhållandet att H var anställd av ett självständigt bolag, hindrar inte att kommissionen kan anse att arbetena utfördes till förmån för sökandena och under deras ledning (se ovan punkt 46). I egenskap av behörig företrädare för sökandena, hade J dessutom utsett H inför inspektörerna som IT-ansvarig från och med inledningen av inspektionen.
- 81 Sökandenas påstående att H inte gavs tid att informera de anställda på IT-avdelningen och ge dem instruktioner angående de fyra e-postkontona som skulle blockeras, stöds inte av någon bevisning. Sökandenas skrivelse till kommissionen av den 30 november 2009, som har rubriken "Överlämnande av förklaringar i samband med inspektionen enligt artikel 20.4 i rådets förordning nr 1/2003", innehåller inte någon hänvisning till en sådan begränsning.

82 Av vad som anförts ovan följer att talan inte kan bifallas på den första grunden.

Den tredje grunden

83 Sökandena har gjort gällande att kommissionen under det administrativa förfarandet visade prov på partiskhet gentemot sökandena, bland annat genom att framhålla att det förekommit läckor angående inspektionen, vilka rapporterats av den tjeckiska pressen och vilka påstods vara kopplade till EPH. Kommissionen åsidosatte därigenom oskuldspresumtionen. Sökandena har erinrat om att kommissionen insisterade på vissa förhållanden under inspektionen och det administrativa förfarandet utan någon uppenbar anledning. Av detta framgår att kommissionen var övertygad om att sökandena kände till denna inspektion och hade förberett sig för den, vilket strider mot skyldigheten att förutsättningslöst bedöma omständigheterna.

84 Tribunalen framhåller att sökandena genom detta argument inte riktar sig mot det angripna beslutet utan mot meddelandet om invändningar av den 17 december 2010 som antogs mot sökandena och som delgavs den 22 december 2010 (se ovan punkt 19). I ansökan har sökandena kritiserat ”kommissionens beslut att hänvisa till detta förhållande i meddelandet om invändningar”.

85 Enligt rättspraxis ska meddelandet om invändningar innehålla en redogörelse för invändningarna som är tillräckligt klar, även om den är kortfattad, för att de som berörs verkligen ska kunna få kännedom om vilka beteenden kommissionen klandrar dem för, och därigenom ge dem möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt kunna försvara sig innan kommissionen fattar ett slutligt beslut. Det är för övrigt fast rättspraxis att detta krav är uppfyllt om de berörda parterna inte anklagas för andra överträdelser i beslutet än de som nämns i redogörelsen för invändningarna, och om det i beslutet endast tas hänsyn till faktiska omständigheter som parterna haft tillfälle att yttra sig över (se dom av den 28 februari 2002, *Compagnie générale maritime m.fl./kommissionen*, T-86/95, REG, EU:T:2002:50, punkt 442 och där angiven rättspraxis). Kommissionen kan under det administrativa förfarandet ändra eller lägga till argument rörande de faktiska eller rättsliga omständigheterna till stöd för de invändningar som framställts (dom av den 22 oktober 2002, *Schneider Electric/kommissionen*, T-310/01, REG, EU:T:2002:254, punkt 438).

86 Det är mot bakgrund av det ovanstående som tribunalen ska bedöma det aktuella argumentet.

87 I punkt 13 i meddelandet om invändningar av den 17 december 2010, angående de faktiska omständigheterna, anförde kommissionen följande:

”Det ska nämnas att hotet om nära förestående inspektioner av kommissionen hade rapporterats av Euro.cz (som är kopplat till EPH) den 23 november 2009, det vill säga dagen innan inspektionen inleddes. Tidningsartikeln innehåller ett uttalande av [M] (expert i public relations och anställd vid såväl J&T IA som EPH), som intervjuades i egenskap av talesman för EPH. [M.] förklarade att med hänsyn till bolagets marknadsandel och den faktiska situationen på marknaden, skulle ett förfarande mot bolaget vara väldigt överraskande, men bolaget skulle inte motsätta sig ett sådant förfarande. I ett e-postmeddelande den 23 november 2009, klockan 17.47, informerade [M] bland annat [K] (verkställande direktör för J&T IA och styrelseordförande i EPH), [S] (jurist vid J&T IA och EPH) och [J] om intervjun och bifogade en länk till artikeln på internetsidan Euro.cz.”

88 Tribunalen godtar inte argumentet angående rubriken till punkt 13 i meddelandet om invändningar, eftersom det grundar sig på en felaktig tolkning av meddelandet. Det framgår inte av denna punkt att kommissionen kritiserade EPH eller M för att ha legat bakom läckorna, även om kommissionen hänvisar till en koppling mellan bolaget som gjort reportaget om de eventuella inspektionerna och EPH. Det framgår vidare av punkt 14 i meddelandet om invändningar, i vilken kommissionen hänvisar

till ”den särskilda situationen där hotet om kommissionens inspektioner rapporterats [i nationell press]”, att kommissionen framhåller inspektörernas erinran till J angående samarbetskyldigheten under inspektionen mot bakgrund av de påföljande problemen i det aktuella fallet.

- 89 Kommissionen har under alla omständigheter varken i det kompletterande meddelandet om invändningar av den 15 juli 2011 eller i det angripna beslutet hävdat att det var sökandena som låg bakom läckorna. Det är för övrigt ostridigt mellan parterna att läckorna inte nämns i det angripna beslutet. Den enda hänvisningen till tidningsartikeln i fråga finns i punkt 101 i det angripna beslutet, i vilken kommissionen besvarar sökandenas argument rörande de särskilda omständigheterna. Denna punkt har följande lydelse:

”M är parternas expert i public relations och även deras talesman. Även om han själv inte fattar affärsbeslut, är han med mycket stor sannolikhet informerad om viktiga affärsfrågor. I sin egenskap av parternas talesman, gjorde han, en dag före inspektionen, ett uttalande i pressen angående hans farhågor om en kommande utredning rörande karteller och missbruk av dominerande ställning på den tjeckiska elmarknaden”

- 90 Kommissionen godtog inte argumentet att M inte var involverad i sökandenas kommersiella verksamhet och nämner inte några läckor rörande inspektionen. Läckorna ingick således inte bland de omständigheter som kommissionen beaktade vid fastställandet av bötesbeloppet. Det har för övrigt i det angripna beslutet inte påståtts att sökandena hade förvarnats om inspektionen. Det förhållandet att hävningen av M:s blockerade e-postkonto ansågs utgöra en överträdelse på grund av oaktsamhet (punkt 70 i det angripna beslutet) visar nämligen att kommissionen inte beaktade påståendet om att den sistnämnda kände till inspektionen.
- 91 Argumentet att kommissionens ställningstagande mot sökandena förklarar varför den ”fortsatte att insistera under inspektionen och det administrativa förfarandet utan någon uppenbar anledning” utgör endast ett påstående som inte stöds av någon bevisning.
- 92 När det gäller argumenten om kommissionens bristande omsorg samt att sökandenas vägran att underkasta sig inspektionen och andra administrativa förfaranden hade begränsad inverkan, konstaterar tribunalen att dessa argument inte heller kan vinna framgång. Dessa argument hänför sig i huvudsak till sådana argument som inte bedömts vara hållbara i samband med prövningen av den andra grunden. Kommissionen har nämligen styrkt två incidenter som utgör en överträdelse av förfarandereglererna, och de faktiska omständigheterna som ligger till grund för dessa har inte bestritts av sökandena vid tribunalen.
- 93 Av det ovanstående följer att kommissionen inte åsidosatte oskuldspresumtionen under det administrativa förfarandet. Talan kan således inte bifallas i någon del av den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Huruvida kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen i samband med fastställandet av bötesbeloppet

- 94 Eftersom talan inte kan bifallas på de tre första grunderna, ska tribunalen pröva den fjärde alternativa grunden.
- 95 I den mån sökandena har hävdat att de inte förstår hur bötesbeloppet beräknades i det angripna beslutet, finner tribunalen att det är lämpligt att pröva huruvida det angripna beslutet innehåller en bristfällig motivering i detta avseende.
- 96 Av den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning.

Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom E.ON Energie/kommissionen, ovan punkt 39, EU:T:2010:516, punkt 277 och där angiven rättspraxis).

- 97 I förevarande fall grundade sig kommissionen bland annat på allvaret i överträdelsen och hur länge den pågått såsom kriterier för att fastställa bötesbeloppet. Kommissionen godtog inte sökandenas argument till stöd för att det förelåg förmildrande omständigheter (punkterna 83–103 i det angripna beslutet).
- 98 Kommissionen framhöll således vikten av att böterna får en avskräckande verkan för att det inte ska vara förmånligare för ett företag som är föremål för en inspektion att förvanska e-postmeddelanden för att undvika höga böter på grund av en överträdelse av materiell rätt (punkt 83). Vidare framhöll kommissionen den särskilda beskaffenheten hos elektroniska dokument, vilka enligt kommissionen är lättare att manipulera jämfört med pappershandlingar (punkterna 83 och 87). Kommissionen framhöll att den omtvistade överträdelsen bestod av två olika incidenter (punkt 88) och ansåg att även om en av dessa incidenter ägt rum av oaktsamhet, påverkade detta inte allvaret i denna överträdelse (punkt 89). Slutligen konstaterade kommissionen att överträdelsen pågått under en stor del av inspektionen (punkt 90).
- 99 Härefter underkände kommissionen sökandenas argument angående förmildrande omständigheter. Kommissionen försvarade härvid sin ståndpunkt att sökandena hade kännedom om konkurrensrätten och att EPH var en betydande aktör inom energisektorn (punkterna 92–98 i det angripna beslutet). Vidare fann kommissionen att sökandenas argument om att varken J eller M hade någon roll kopplad till sökandenas affärsverksamhet inte hade någon relevans (punkterna 99–101 i det angripna beslutet). Slutligen framhöll kommissionen sökandenas begränsade samarbete vid fastställandet av den omtvistade överträdelsen (skäl 102 i det angripna beslutet).
- 100 Tribunalen godtar följaktligen inte sökandenas argument att kommissionen i det angripna beslutet inte har förklarat varför den ansåg att den inte kunde beakta de omständigheter som sökandena anförde.
- 101 Eftersom kommissionen med avseende på artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003 inte har antagit några riktlinjer för den beräkningsmetod som ska användas vid fastställandet av bötesbelopp i enlighet med denna bestämmelse, och eftersom kommissionens överväganden i det angripna beslutet kommer till uttryck på ett klart och tydligt sätt, var kommissionen tvärt emot vad sökandena påstått inte skyldig att ange grundbeloppet eller eventuella försvårande eller förmildrande omständigheter i absoluta värden eller i procentsatser. Tribunalen godtar således inte sökandenas argument om att det angripna beslutet innehöll en bristfällig motivering.
- 102 Sökandena har vidare gjort gällande att det bötesbelopp som de ålagts var oproportionerligt. Sökandena har i en första del bestritt kommissionens bedömning av allvaret i överträdelsen och hur länge den pågått. I en andra del har sökandena gjort gällande att det förelåg förmildrande omständigheter som kommissionen inte beaktade på ett korrekt sätt. I en tredje del har sökandena redogjort för varför de anser att böterna är överdrivet höga.
- 103 Enligt kommissionen är sökandenas argument inte hållbara.

- 104 Tribunalen erinrar om att enligt proportionalitetsprincipen krävs det att institutionernas rättsakter inte går utöver gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att förverkliga de legitima målen för lagstiftningen i fråga och att om valet står mellan flera lämpliga åtgärder ska den minst ingripande väljas samt att de olägenheter som orsakas inte är orimliga i förhållande till de åsyftade målen (se dom E.ON Energie/kommissionen, punkt 39 ovan, EU:T:2010:516, punkt 286 och där angiven rättspraxis)
- 105 Härav följer att bötesbeloppet måste stå i rimlig proportion till de eftersträlvade målen, det vill säga i förhållande till iakttagandet av konkurrenslagstiftningen, och att det bötesbelopp som åläggs ett företag på grund av en konkurrensrättslig överträdelse ska vara proportionellt mot överträdelsen, bedömd i sin helhet med beaktande av bland annat hur allvarlig den varit. I enlighet med fast rättspraxis bestäms frågan hur allvarlig en överträdelse är med beaktande av ett stort antal faktorer, varvid kommissionen förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning (se dom E.ON Energie/kommissionen, punkt 39 ovan, EU:T:2010:516, punkt 287 och där angiven rättspraxis).
- 106 I punkterna 85–89 i det angripna beslutet redogjorde kommissionen för skälen till att den ansåg att den aktuella överträdelsen som sådan utgjorde en överträdelse som bedömd i sin helhet var allvarlig.
- 107 I likhet med vad som anförts ovan i punkt 66, konstaterar tribunalen att befogenheten att genomföra inspektioner är av särskild betydelse för att upptäcka sådana överträdelser som avses i artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF. Det var således riktigt av kommissionen att i punkt 86 i det angripna beslutet framhålla att lagstiftaren i förordning nr 1/2003 hade antagit strängare sanktioner än de som gällde enligt de tidigare bestämmelserna för vägran att underkasta sig en inspektion, i syfte att beakta den synnerligen allvarliga karaktären på denna överträdelse av förfaranderegler. Kommissionen gjorde även en riktig bedömning när den beaktade behovet av att säkerställa en tillräckligt avskräckande verkan (se, för ett liknande resonemang, dom Musique Diffusion française m.fl./kommissionen, 100/80–103/80, REG, EU:C:1983:158, punkt 108), för att företagen inte ska kunna anse det vara förmånligare för dem att enbart delvis lägga fram elektroniska handlingar i samband med en inspektion i syfte att förhindra att kommissionen på grundval av sådan bevisning fastställer en överträdelse av materiell rätt.
- 108 Tvärtemot vad sökandena har påstått, är denna avskräckande verkan ännu mer betydelsefull beträffande elektroniska filer, eftersom dessa på grund av sin särskilda beskaffenhet enklare och snabbare kan manipuleras jämfört med pappershandlingar. Visserligen är, såsom sökandena har gjort gällande, elektroniska filer som raderats på ett e-postkonto inte alltid oåterkalleligt försvunna, eftersom de skulle kunna återskapas från andra datalagringsmedia – vilket för övrigt även är möjligt beträffande vissa fysiska handlingar som förstörts. Inte desto mindre medför möjligheten att enkelt manipulera sådana filer onekligen särskilda svårigheter när det gäller att uppnå en verkningsfull inspektion. När pappershandlingar har kunnat säkras av inspektörerna, förblir de fysiskt under deras kontroll så länge inspektionen pågår. Elektroniska filer kan däremot snabbt gömmas undan även i inspektörernas närvaro. Inspektörerna vet således inte om de får tillgång till elektroniska uppgifter i fullständigt skick. När inspektörerna i förevarande fall kontrollerade J:s e-postkonto, vilket påstods vara blockerat, kände de inte till att inkommande e-postmeddelanden hade styrts om till servern förrän den sista dagen för inspektionen. Kommissionen gjorde således en riktig bedömning när den i punkt 87 i det angripna beslutet konstaterade att när ett företag inte iakttar inspektörernas instruktioner om att e-postkontona ska blockeras för deras användare under den tid som inspektionen pågår och vara fullt tillgängliga för inspektörerna, finner tribunalen att denna underlåtelse att iaktta instruktioner till sin art utgör ett allvarligt åsidosättande av de processuella skyldigheter som åligger företagen under en inspektion.
- 109 Eftersom sökandena i de ovan prövade grunderna inte har styrkt att det förelåg en bristande omsorg, kan de inte med framgång i förevarande grund hävda att kommissionen borde ha beaktat sökandenas bristande kännedom om unionens konkurrensrätt eller deras begränsade resurser. Tribunalen godtar

inte heller deras argument att det angripna beslutet, såsom det första beslut som rör en vägran att underkasta sig en inspektion när det gäller granskning av elektroniska filer, inte kan utgöra något prejudikat på grund av den bristande omsorg som nämnts ovan.

- 110 Såsom har konstaterats ovan i punkterna 70 och 73 hade sökandena nämligen från och med inspektionens början erhållit tydlig information om deras samarbetskyldighet och deras rätt att anlita en advokat. Externa advokater med specialkunskaper på området var närvarande i sökandenas lokaler från och med eftermiddagen den andra dagen för inspektionen (punkterna 97 och 98 i det angripna beslutet). De omständigheter som åberopats av sökandena, om de antas vara styrkta, angående deras ringa storlek, deras obetydliga gränsöverskridande verksamhet och det förhållandet att de bildats kort tid före inspektionen, har inte kunnat inverka på det förhållandet att e-postkontona i förevarande fall inte företeddes i fullständigt skick, i strid med de otvetydiga instruktioner som lämnats av inspektörerna. Kommissionen gjorde således en korrekt bedömning när den underkände dessa argument (punkt 93 i det angripna beslutet). Slutligen kan sökandena inte heller vinna framgång med argumenten om att deras överträdelse var av nytt slag, eftersom de förklarande anmärkningarna särskilt upplyser om möjligheten att de elektroniska filerna skulle komma att undersökas (se ovan punkt 73) och inspektionsbeslutet innehåller uppgifter om samarbetskyldigheten i samband med sådana undersökningar.
- 111 Tvärtemot vad sökandena har hävdad, kan böter på 2 500 000 euro inte anses vara oproportionerliga i förhållande till sökandenas storlek mot bakgrund av omständigheterna i förevarande fall. Enligt artikel 23.1 i förordning nr 1/2003 har kommissionen befogenhet att ålägga företag eller företagsammanslutningar böter på upp till 1 procent av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning om de gör sig skyldiga till överträdelse av förfaranderegler. Såsom tribunalen har konstaterat ovan i punkt 103, motsvarar de böter som ålagts sökandena 0,25 procent av årsomsättningen för EPH år 2010. Tribunalen påpekar att denna omsättning, som uppgick till 990 700 000 euro (punkt 3 i det angripna beslutet), har tillhandahållits av sökandena under det administrativa förfarandet. Sökandena har inte anfört något argument som kan visa att bötesbeloppet var oproportionerligt i förhållande till sökandenas storlek som sådan.
- 112 Tribunalen konstaterar att sökandenas argument att deras marknadsandel inte uppgick till 6,9 procent såvitt avser produktion, såsom angetts i det angripna beslutet (punkt 95), inte stöds av någon övertygande bevisning. Sökandena har nämnt en framställning som gjordes under det administrativa förfarandet, varvid det uppgavs en procentsats på 1,7 procent av "installerad kapacitet" vid tidpunkten för inspektionen och en procentsats på 6,7 procent för år 2012. Sökandena har dock inte lämnat några uppgifter som gör det möjligt att kontrollera denna beräkning eller dess ursprung. Sökandena har endast bestritt att de "redan utgjorde en viktig aktör inom energisektorn vid tidpunkten för inspektionen" (punkt 95 i det angripna beslutet). Under alla omständigheter har sökandenas storlek beaktats såtillvida att taket på 1 procent av deras omsättning enligt artikel 23.1 i förordning nr 1/2003 har iakttagits.
- 113 Vidare godtar inte tribunalen påståendet att de ålagda böterna, som motsvarade 0,25 procent av den relevanta omsättningen, är för höga och oproportionerliga i förhållande till de böter som kommissionen ålade E.ON Energie AG (ärende COMP/B-1/39.326 – E.ON Energie AG). Dessa böter motsvarade endast 0,14 procent av den relevanta omsättningen och var lägre än i förevarande fall, och detta trots att det förelåg försvårande omständigheter och de avsåg en mer uppenbar och allvarlig överträdelse, nämligen brytande av en försegling. I detta sammanhang angav domstolen att en överträdelse som består i att en försegling bryts – vilken föranleder tvivel om bevisen i den förseglade lokalen är tillförlitliga – till sin natur är särskilt allvarlig (dom E.ON Energie/kommissionen, punkt 37 ovan, EU:C:2012:738, punkterna 128 och 129). Sökandena anser att motsvarande överväganden gäller i förevarande fall med hänsyn till att syftet med artikel 20.2 b och artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003 är att förebygga de risker som inspektionerna skulle utsättas för om de

affärsuppgifter som inspektörerna har tagit fram inte hålls hemliga. Tribunalen konstaterar dock att till skillnad från den situation som gällde beträffande E.ON, rörde de omständigheter som låg till grund för det angripna beslutet två separata incidenter, varav den ena hade begåtts avsiktligt.

- 114 Det förhållandet att kommissionen tidigare har tillämpat en viss bötesnivå för vissa typer av överträdelse kan under alla omständigheter inte medföra att kommissionen inte skulle kunna höja denna nivå inom de gränser som föreskrivs i förordning nr 1/2003, om detta var nödvändigt för att säkerställa genomförandet av unionens konkurrensolitik. En verkningsfull tillämpning av dessa regler kräver nämligen att kommissionen vid varje tillfälle kan anpassa bötesnivån till vad som är nödvändigt för att genomföra denna politik (se, beträffande förordning nr 17, dom *Musique Diffusion française* m.fl./kommissionen, punkt 107 ovan, EU:C:1983:158, punkt 109).
- 115 När det gäller beaktandet av den tid som den omtvistade överträdelsen pågick, konstaterade kommissionen i punkt 90 i det angripna beslutet att överträdelsen ”hade pågått under en stor del av den inspektion som ägde rum i EPIA:s och EPH:s lokaler[, att] blockeringen av [M:s] e-postkonto inte var i kraft under den första och den andra dagen och att [J:s] e-postmeddelanden hade styrts om under den andra och den tredje dagen, samt [att] ju längre tid som e-postkontot inte var blockerat och som e-postmeddelanden styrdes om, desto större var risken för att e-postmeddelanden skulle förvanskas”.
- 116 Tribunalen påpekar att det i artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 stadgas att när bötesbeloppet fastställs ska hänsyn tas både till hur allvarlig överträdelsen är och till hur länge den pågått. Denna bestämmelse gör ingen åtskillnad mellan böter som åläggs för överträdelse av materiell rätt och böter för överträdelse av förfaranderegler. Härav följer, tvärtemot vad sökandena har gjort gällande, att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den beaktade hur länge som den omtvistade överträdelsen av förfaranderegler hade pågått för att fastställa bötesbeloppet.
- 117 Tribunalen godtar inte heller sökandenas argument att kommissionen inte hade motiverat sin bedömning att överträdelsen pågick under en stor del av inspektionen. Det framgår nämligen av punkterna 101 och 115 ovan att kommissionen i tillräcklig mån hade motiverat sitt resonemang för fastställandet av de omtvistade böterna genom att bland annat ange att det förhållandet att överträdelsen pågått under viss tid ökade risken för att de elektroniska uppgifterna skulle förvanskas. Som svar på en fråga som ställts av tribunalen vid förhandlingen, underströk kommissionen på nytt att den tid som de två incidenterna pågick direkt påverkade den aktuella överträdelsen genom att ju längre överträdelsen pågick desto större var risken för att inspektörerna inte skulle kunna hitta de förväntade filerna på e-postkontona.
- 118 Tribunalen godtar inte heller argumentet att kommissionen borde ha beaktat det förhållandet att sökandena samarbetade fullt ut med inspektörerna för att fastställa den tid som överträdelsen pågått. Det följer av prövningen av den andra grunden att kommissionen fastställde denna överträdelse på grundval av objektiv bevisning som inte bestritts vid tribunalen. Det förhållandet att sökandena även samarbetat med inspektionen på annat sätt, såsom de har gjort gällande i punkt 57 i repliken, kan inte påverka vare sig bedömningen av hur länge de båda incidenterna som utgjorde överträdelsen pågick eller beaktandet av förmildrande omständigheter. Tribunalen konstaterar att nämnda samarbete inte gick ut över sökandenas skyldighet att underkasta sig inspektionen (se ovan punkt 40).
- 119 När det gäller de förmildrande omständigheter som anförts av sökandena, är det tillräckligt att konstatera att motsvarande argument beträffande sökandenas storlek och betydelse inom energisektorn vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna redan har avfärdats av tribunalen i punkterna 111 och 112 ovan. Sökandenas storlek beaktades med hänsyn till den högsta nivån på 1 procent av deras omsättning, och sökandenas storlek berättigade inte i sig till någon nedsättning av de ålagda böterna.

120 När det sedan gäller sökandenas argument om att deras samarbete gjorde det möjligt för inspektörerna att fastställa de omständigheter under vilka överträdelsen begicks, konstaterar tribunalen att detta beaktats av kommissionen i det angripna beslutet, men att sökandena har hävdats att det inte beaktats på ett korrekt sätt.

121 I punkt 102 i det angripna beslutet anges följande:

”[F]ör att fastställa bötesbeloppet beaktade kommissionen det förhållandet att parterna samarbetat på ett sätt som gjorde det möjligt för kommissionen att fastställa de faktiska omständigheterna för sökandenas vägran att underkasta sig inspektionen såvitt avser e-postmeddelandena. Den IT-ansvariga personen, som agerat för parternas räkning, undertecknade protokollet som beskriver hur e-postkontot aktiverades och hur e-postmeddelandena styrts om. Efter inspektionen skickade parterna även en skrivelse i vilken de medgav att såväl omdirigeringen av e-postmeddelanden som aktiveringen av ett e-postkonto hade ägt rum under inspektionen. Det ska även påpekas att [H] inte spontant medgav de överträdelser av förfarandereglererna som begåtts på IT-området. Han gjorde ett sådant medgivande först när inspektörerna hade hittat bevis för en vägran att underkasta sig inspektionen (det vill säga det förhållandet att det inte längre gick att logga in på [M:s] e-postkonto och att e-postmeddelandena inte längre anlände till [J:s] mapp för inkommande e-post). Även om parterna visserligen inte har bestritt vissa omständigheter, har de samtidigt ifrågasatt protokollets bevisvärde och har i allmänhet försökt att bestrida att det var fråga om en överträdelse av förfarandereglererna.”

122 Tribunalen påpekar att de två incidenter som utgjorde överträdelsen i förevarande fall inte kom till inspektörernas kännedom genom sökandenas försorg. I båda fallen var det inspektörerna som upptäckte att det inte stod rätt till i mapparna till e-postkontot, vilket skulle vara under deras kontroll, och de var tvungna att undersöka skälen till att deras åtkomst till e-postmeddelandena hade försvårats (se ovan punkterna 11 och 14). Dessutom bestred sökandena protokollets bevisvärde (se ovan punkt 12), dock inte vid tribunalen (se ovan punkt 34). Eftersom det för närvarande inte finns några riktlinjer för att fastställa böter som rör förfarandet, har det angripna beslutet motiverats i tillräcklig mån (se ovan punkt 101), och med hänsyn till sökandenas tvivelaktiga beteenden i samband med fastställandet av omständigheterna för vägran att underkasta sig inspektionen, finner tribunalen att kommissionen i tillräcklig mån beaktade deras samarbete vid fastställandet av böterna.

123 Vad slutligen gäller argumentet att inspektionen varken var nödvändig eller berättigad, eftersom det inte förelåg något materiellt bevis för att ärendet var välgrundat, hänvisar tribunalen till övervägandena i punkt 55 ovan. Sökandena bekräftade för övrigt, efter en fråga från tribunalen under förhandlingen, att de inte motsatte sig inspektionsbeslutet vare sig under det administrativa förfarandet eller vid tribunalen (se ovan punkt 4).

124 Av det ovanstående följer att de böter som ålagts sökandena inte är oproportionerliga.

125 Härav följer att talan inte kan bifallas på den fjärde grunden och att den därmed ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

126 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglererna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

127 Eftersom sökandena har tappat målet ska de förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med kommissionens yrkande.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**
- 2) **Energetický a průmyslový holding a.s. och EP Investment Advisors s.r.o. ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 26 november 2014.

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	1
Bakgrunden till tvisten	2
Förfarandet och parternas yrkanden	5
Rättslig bedömning	5
Den andra grunden: Huruvida kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 23.1 c i förordning nr 1/2003	6
Huruvida medgivandet om åtkomst till ett blockerat e-postkonto lämnats av oaktsamhet	6
Huruvida det var fråga om ett avsiktligt omledande av inkommande e-postmeddelanden	8
Den första och den tredje grunden: Huruvida rätten till försvar respektive oskuldspresumtionen har åsidosatts	10
Den första grunden	11
Den tredje grunden	14
Den fjärde grunden: Huruvida kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen i samband med fastställandet av bötesbeloppet	15
Rättegångskostnader	20